

РЕШЕНИЕ

№ 12388

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на
седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разглежда докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело №
20221110139766 по описа за 2022 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

13.07.2023 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На седми март

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 39766 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗД „....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: г....., против ЗАД .... АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Възраждане“, ул. ”Света София” № 7, ет. 5, представлявано от изпълнителните директори Александър Личев и Румен Д.. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 30.11.2021 г., в гр. Дупница, настъпило ПТП, с участието на лек автомобил „Нисан Патрол“, с рег. № КН6767АР, и лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № СВ1760СК, при което водачът на лек автомобил с рег. № КН6767АР ударил спреният пред него на пешеходна пътека лек автомобил с рег. № СВ1760СК. За настъпилото ПТП бил съставен двустранен констативен протокол за ПТП. Излага твърдения, че между собственика на лек автомобил с рег. № СВ1760СК и ищеца бил сключен договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ със застрахователна полица № 50500100006646 от 19.02.2021 г., както и че към датата на ПТП-то по отношение на лек автомобил с рег. № КН6767АР имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество. При ищеца била образувана преписка по щета № ***** от 30.11.2021 г., по която ищецът определил обезщетение в размер на 7 014,05 лв., като извършил и ликвидационни разноси в размер на 15 лв. Сочил, че е отправил покана до ответника за заплащане на претендираното обезщетение, но до предявяване на иска такова не било преведено. За изпадането в забава ответникът дължал и лихва за забава. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ЗАД .... АД да заплати на ЗД „....“ АД сумата от 7 029,05 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № ....., сумата от 173,79 лв. – лихва за забава за периода от 25.04.2022 г. до 22.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 25.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноси. Ангажила доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи исковите претенции, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответното дружество ЗАД .... АД. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исковите претенции по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП-то, като твърди, че описаният в протокола не съответства на реализирания такъв. Оспорва, че ПТП-то е реализирано по изключителна вина на водача С. Б. П., като твърди, че вина има и водачът В. Д.. Сочил, че вредите по лекия автомобил, застрахован при ищеца, не съответстват на вреди, каквито би причинил лек автомобил с височина на застрахованото при ответника МПС. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между настъпилото

ПТП и твърдените вреди. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Оспорва размера на претендираното обезщетение. Излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявените иски, претендира направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. По делото е депозирано становище по съществото на спора.

Така предявените иски претенции са с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетия като доказателство заверен препис от двустранен констативен протокол за ПТП от 30.11.2021 г., се установява, че на 30.11.2021 г. в гр. Дупница, е било реализирано ПТП с участници: лек автомобил „Нисан Патрол“, с рег. № КН6767АР, собственост на ЕТ „С. Б.“ и управляван от С. Б. П., и лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № СВ1760СК, собственост на „Интерлийз“ ЕАД и управляван от В. Д., при което били причинени вреди.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 50500100006646 от 19.02.2021 г., е видно, че между „Интерлийз“ ЕАД, в качеството му на собственик на лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № СВ1760СК, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка „Каско“ със срок на покритие от 19.02.2021 г. до 18.02.2022 г.

От представената и приета като доказателство по делото справка от Гаранционния фонд е видно, че по отношение на лек автомобил с рег. № КН6767АР, е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, с период на покритие от 27.08.2021 г. до 26.08.2022 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ЗД „...“ АД е била образувана преписка по щета № *****, по повод постъпило уведомление, по която щета на 04.03.2022 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 7 014,05 лв. по сметката на сервиза, извършил ремонта - „Еспас ауто“ ООД.

От представената и приета по делото покана е видно, че на 24.03.2022 г. ищецът е поканил ответника да възстанови платено застрахователно обезщетение по щета № щета № ***** в размер на 7 029,05 лв., с включени ликвидационните разноски в размер на 15 лв., поканата получена от ответника на 25.03.2022 г.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността

на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № СВ1760СК, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 5 845,32 лв., а с начислен ДДС – 7 014,38 лв. Вещото лице също така установява, че от представените снимки на лек автомобил „Дачия“ се определя, че по автомобила е настъпил удар от движещ се след него попътно друг лек автомобил, в случая лек автомобил „Нисан“.

От разпита на свидетеля Д. се установява, че същият е участвал в ПТП в гр. Дупница, през месец ноември 2021 г., когато е управлявал лек автомобил „Дачия Докер“ с рег. № 1960. Свидетелят установява, че бил втора кола на светофара, като при зелен сигнал имало хора, които пресичали пешеходната пътека, поради което колата пред свидетеля спряла. Преди да потегли, джип се ударил в управлявания от свидетеля лек автомобил. Установява се, че свидетелят е подписал двустранния констативен протокол за водач „Б“. Съдът възприема показанията на свидетеля като кореспондиращи на събраните по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412, ал. 1 от КЗ се урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че ищцовото дружество и собственикът на увредения лек автомобил са имали сключен договор за застраховка „Каско“. В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, в резултат на настъпилото ПТП, при което са нанесени щети на лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № СВ1760СК. На основание сключения договор за застраховка „Каско“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 7 014,05 лв., като е направило и ликвидационни разноси в размер на 15 лв., видно от събраните доказателства. Предвид извършеното плащане, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител на вредите.

Ищецът, в качеството му на застраховател по имуществена застраховка, изплатил застрахователно обезщетение на увреденото лице, може да предяви вземанията си по реда на чл. 412, ал. 1 от КЗ направо към застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредите. Съгласно последната разпоредба застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Съдът, с оглед на

събраните доказателства, включително и изслушаното заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, приема, че вредите – предмет на обезвреда от застрахователя, са в причинна връзка с настъпилите вреди в резултат на ПТП, като в конкретния случай причина за настъпилото ПТП са действията на водача на лек автомобил „Нисан Патрол“, с рег. № КН6767АР. По отношение на размера на вредите, съдът приема, че те възлизат на 7 014,38 лв., видно от заключението на вещото лице по назначената експертиза, което съдът цени наред с останалите събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на обезщетение на стойност 7 014,05 лв. и на направените ликвидационни разходи от 15 лв. или обезщетението е в общ размер от 7 029,05 лв. Следователно претенцията се явява изцяло основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

За да бъде уважено направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат е необходимо увреденият да е допринесъл чрез поведението си за настъпване на вредите. Съдът приема, че е в конкретния случай не е налице съпричиняване на вредоносния резултат по отношение на лицето, управлявало увредения лек автомобил, доколкото съобразно с разпределената по чл. 154 от ГПК доказателствена тежест, ответникът не доказва съпричиняване на вредоносния резултат. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

С оглед основателността на претенцията за заплащане на платеното от застрахователя обезщетение, съдът намира за основателна претенцията за присъждане на лихва за забава по чл. 86 от ЗЗД. Съдът приема, че правото на регрес е възникнало от датата на плащането, но длъжникът по него не е в забава от този момент. Съгласно чл. 86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случаите, когато няма определен ден за изпълнение, какъвто е настоящият, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора по смисъла на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. Предвид изложеното вземането за лихва върху главницата от 7 029,05 лв. е основателно, считано от получаване на поканата до окончателното уреждане на взаимоотношенията между страните. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че ответникът е бил уведомен на 25.03.2022 г. Ето защо исковата претенция се явява основателна за претендирания период от 24.05.2022 г. до 22.07.2022 г. На основание чл. 162 от ГПК и при използване на счетоводна програма, съдът определя размера на лихвата за забава върху главницата от 7 029,05 лв. в размер на 173,79 лв. Исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде изцяло уважена.

Съдът намира за неоснователно искането за заплащане на законната лихва върху

главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 25.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като вземането е погасено чрез прихващане преди предявяване на иска, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за основателно, съразмерно с уважената част от исковата претенция, като в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 781,16 лв., от които: сумата от 331,16 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – платено възнаграждение за вещо лице, сумата от 50 лв. – платено възнаграждение за свидетел и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, съдът намира същото за неоснователно, поради което разноски в полза на ответника не следва да бъдат присъждани.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ЗАД .... АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: .... ДА ЗАПЛАТИ на ЗД “....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: г...., сумата от 7 029,05 лв. /седем хиляди двадесет и девет лева и пет стотинки/, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № ....., сумата от 173,79 лв. /сто седемдесет и три лева и седемдесет и девет стотинки/ – лихва за забава за периода от 25.04.2022 г. до 22.07.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 25.07.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 781,16 лв. /седемстотин осемдесет и един лева и шестнадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

Присъдената сума може да бъде внесена по сметка на ищеца: IBAN: ....., открита в „....“ АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____